

НАДЗВЫЧАЙНЫ XII УСЕБЕЛАРУСКІ З'ЕЗД СОВЕТАЎ

Дарагі Іосіф Вісарыёнавіч — родны наш правадыр і настаўнік!

У гэты вялікі гістарычны час, калі беларускі народ на сваім Надзвычайным XII З'ездзе Соведаў зацвердзіў Канстытуцыю сваёй сацыялістычнай рэспублікі, нашы сэрцы, нашы лепшыя пачуцці, наша першае слова мы звараем да Вас — геніяльнага твора першай у гісторыі чалавечства сапраўднай харты сацыялізма — Сталінскай Канстытуцыі.

Над усёперамагаючым спягам Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна, над Вашым мудрым кіраўніцтвам развіваецца і мацее вялікі Саветскі Саюз. Над сонцам ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі мацее дружба народаў СССР, развіваецца і квітнее нацыянальная па форме, сацыялістычная па змесце культура.

У дружнай сямі народаў Беларусі народ, вызвалены Вялікай Кастрычніцкай пролетарскай рэвалюцыяй ад сацыяльнага і нацыянальнага ўціску, стаў магутным, шчаслівым. Гэта ітэрасе далі нам Вы, таварыш Сталін. Ленін і Вы былі патхніцелямі барацьбы беларускага народу за дыктатуру пролетарыята, за сацыялізм.

Мы горды тым, што непародным кіраўніком дзяржавы Беларусі і рэдактарам нашай сацыялістычнай партыі (большэвік) Беларусі былі Вы, вялікі Сталін.

Мы гананым тым, што Вы вучылі нас барацьбе за сацыялізм супроць вырастаў сацыялістычнага будаўніцтва — чапачаму буржуазнаму нацыяналістаў, трышчэстаў і правах іх прыслешнікаў, якіх мы перамаглі.

Савецкая Беларусь стала сацыялістычнай рэспублікай.

З адставай і беспрадай у мінулым, Беларусь ператварылася ў квітнеючую орданаваную рэспубліку, да якой мы і працоўныя становіцца ўсё больш раласіам, усё больш заможным, усё больш культурным. Толькі ва ўспамінах, прэданях і казках асталося пракалятае мінулае, калі лепшыя сыны беларускага народу гінулі ў казематах, на катарзе, по-

там і крывёю палівалі родную зямлю цярпелі невыносны сацыяльны і нацыянальны прыгнёты. Але кроў, працятая пакаленнямі барацьбою, не пракаля дарама. Чырвоны сцяг, сацыялізма пераможна развіваецца на шчаслівай зямлі Беларусі.

Народы Беларускай ССР з патхпеннем сустворылі напісаную Вамі, таварыш Сталін, Канстытуцыю. На ўсіх сходах, у рабочых і калгасных гуртках, у сацыялістычнай рэспубліцы горда раскажам аб дасягненнях, якія атрымалі БССР пры дапамозе рускага рабочага класа пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі, вышэставанай Леніным і Вамі, таварыш Сталін.

Сталінская Канстытуцыя — магутны маяк, які асвятляе шлях барацьбы прыгнечаных мас капіталістычных краін. Сталінская Канстытуцыя — вынік сустветна-гістарычных перамог, атрыманых працоўнымі СССР у барацьбе за сацыялізм. Мы шчаслівы, што гэты сустветна-гістарычны дакумент паклазены ў аснову Канстытуцыі БССР, якую прызвамы зацвердзіць мы, дэлегаты Надзвычайнага XII Усебеларускага З'езда Соведаў.

Сустветная гісторыя адвая народнам нашай рэспублікі гаварову ролю — ахоўваць і абараняць зацвоняе граніцы рэспублікі ўсё сацыялістычнае пролетарыята — СССР. Усе сілы, усё наша ўменне, адвагу, знаходлівасць, смеласць і мужнасць сыноў сваіх беларускі народ адлае перш за ўсё на выкапанне гэтага свайго гаваровага абавязку.

Абараняем Вам, дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, і далей, не пакладаючы рук працаваць на ўмацаванне абароннай магутнасці СССР, узяць яшчэ вышэй рэвалюцыйную пільнасць і наму на старожанасць па ворага, выхоўваць лютой мужных, адважных, знаходлівых, якіх любяць сваю радзіму і гэтовы алацэ за яе сваё жыццё.

Няхай жыць вялікая Сталінская Канстытуцыя!

Няхай жыць правадыр народаў, наш родны СТАЛІН!

КАНСТЫТУЦЫЯ ПЕРАМОГШАГА СОЦЫЯЛІЗМА

Два дні ўжо засядалі дэлегаты Надзвычайнага XII Усебеларускага З'езда Соведаў. Дэлегаты заслухалі каляда тав. Галазена і прыступілі да абмеркавання праекта Канстытуцыі БССР. У спрэчках ужо выступіла 29 дэлегац. Выступілі прадстаўнікі прыватнага і гістарычна-рэвалюцыйнага вытворчых прыватнага, МТС, саюзаў. Ва ўсіх гэтах прыкладах, на ўсіх выступленнях праявіліся асабліва асноўная тэма: у БССР, як і ва ўсім Саветскім Саюзе, сацыялізм перамог, стаў фактам, рэальнасцю.

У гераічнай барацьбе рабочыя і сяляне Беларусі адыталі сваё сённяшняе выдатнае жыццё. Тысячы і дзесяткі тысяч рабочых і сялян у саюзі з пры дапамозе рускага рабочага класа змагаліся на франтах грамадзянскай вайны супроць беларускіх ітэрыянаў. Кожная пядзь зямлі Саветскай Беларусі адваявала ў памешчыкаў і капіталістаў, паліта крывёю лепшых сыноў беларускага народу.

Пасля грамадзянскай вайны прапанавы беларускі народ прыступіў да стварэння свайго гаспадарства. Ён пачаў будаваць фабрыкі і заводы, аднаўляў зашчыту разбураную ітэрыянамі сельскую гаспадарку ад вораг не павідаў у сваёй рабочай і сялян Беларусі. Выстраілі з-за вузла, тэрорам вораг ітэрыянаў расстроіць нашы рады, уславіць ітэрыянаў у справу барацьбы за сацыялізм, якую вялі рабочыя і сяляне на фронце гаспадарчага будаўніцтва. Ён пачаў перамагаць нас у кожным месцы, шкыду, раскараў калгаснае дабро, асваляў калгасныя будыні, выносіў са стров машыны на фабрыках і заводах. Многія прапрыетары, калгасы і саюзна будавалі двойчы. Не гадзены на агадзёную барацьбу ворага супроць рабочых, — сацыялізм перамог. І ён перамог перш за ўсё ў барацьбе з поладз бадай трышчэстаў і правах ашчэпаў, іх прыслешнікаў. Ён перамог у барацьбе супроць кулацтва і контррэвалюцыйнай вядомаўчыцы.

Ад бранных пофсаматужных калетарнаў да будыных гігантаў, якія вырабляюць складанейшыя прадукты прамысловасці — такі сякач у галіне прамысловасці, такі маштаб перамогі. Ад бранных аднасобных сялянскіх гаспадарак да зноўнай пофсаматужнай ручной тэхнікі — пням, сярпом, кляш і сахай — гэтым будыным калектыўным гаспадаркам, зборным сучаснай перадавой тэхнікі, — такі сякач у галіне сельскай гаспадаркі, такі маштаб сацыялістычных перамог.

Будыным цвэтам квітнею рэспубліка. З кожным днём палічылася ўсё новыя і новыя тэрыі працоўных на барацьбу за поўную перамогу сацыялізма, за камунізм. Набываюцца ў гісторыі размаху дагаспадары дэмакратыя. Вялікая большасць рабочых і сялян працуюць у Соведах, будуюць сваё

жыццё і кіруюць ім. Жанчына а самага прыгнечанага, забітага і беспраднага ў мінулым пласту працоўных стада актыўнай сілай сацыялістычнага будаўніцтва. На фабрыках, заводах, у калгасах, саюзах, МТС, — усюды значныя заваявала гаваровую ролю, усюды мы бачым жанчыну на кіруючай рабоце.

Вырасла сацыялістычна на зместу і нацыянальна на свай форм культуры. Пышным претам дзіве народная творчасць, адкрываючы народныя таленты, якія раней парым трымаў пад сукном. Выраслі катры работніцаў культурнага фронту. З'явілася новая сацыялістычная інтэлігенцыя, звязаная з народам і вярбуючая з яго.

Беларусь, як саветская рэспубліка ўважліва ў выніку Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі, Натхніцелям беларускага народу былі Ленін і Сталін. Непародна будаўніком і кіраўніком беларускай дзяржавы і комуністычнай партыі большэвік Беларусі быў вялікі геній сучаснага чалавечства — наш родны правадыр і настаўнік таварыш Сталін. Ён вучыў беларускі народ змагацца і самастойнасць, ён вучыў беларускі народ расправаваць ворага, ён вучыў беларускі народ барацьбе супроць буржуазных нацыяналістаў, нацыяналістаў-ітэрыянаў і ўсіх ітхных ворагаў ворагу. Ён вучыў нас барацьбе за сацыялізм. Сённяшні перамогі нашай рэспублікі — гэта перш за ўсё перамога сталінскай кіраўніцтва, перамога марксіска-ленінскай нацыянальнай палітыкі. Вось таму дэлегаты З'езда бурна віталі з'яву тав. Галазена ад тым, што БССР ёсць сталінская рэспубліка.

Грамадзяны сацыялістычна перамогі фіксоры беларускі народ у свай вольнай Канстытуцыі. У кожным ле разку ашчэпаў саіа і магутнасць сацыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян сіла і магутнасць БССР. У кожным разку гэтага гістарычнага дакумента беларускага народу праявілася любоў і клопаты аб працоўным чалавеку аб яго рабоце, жыцці, адукацыі, аб яго ўдзеле ў кіраўніцтве свай гаспадарчай, справы свай рэспублікі.

Непрыступная крэпасцю стаіць Саветская Беларусь на рубяжы і капіталістычным светам. Наша слаўная непераможная Чырвоная Армія і разам з ёю ўсё беларускі народ пільна ошчэпа з мячамі. Ворагу ніколі не дазвядзёнаступіць на нашу свашчэпную сацыялістычную зямлю. Вораг, адукаць-бы ён ні з'явіўся, чым-бы ён ні прыкываўся — будзе рабіць ўшчот аб стаўбовую сінагу адражанага народу, агуртананага, як інолі, валак свай ролнай партыі, валак свайго любімага правадыра, ролнага бляпкі, мутрага Сталіна.

У зале пасяджэння З'езда. Злева направа: дэлегаты З'езда орданавосе тав. КАУДЗЕРКА — работніца саюга «Добрынь», орданавосе ЕУСЮЦІНА — работніца фабрыкі «Кастрычнік» (Менск), орданавосе старшы лейтэнант тав. Хасцаў і ітх.

3 ПРАМОВЫ КАМБРЫГА ТАВ. ЕМЕЛЬЯНАВА НА НАДЗВЫЧАЙНЫМ XII УСЕБЕЛАРУСКІМ З'ЕЗДзе СОВЕТАЎ

Баяны пагранічнікі адсяткавалі XVI гадыну свайго існавання. Тав. Емельянаў расказаў унора З'езду аб той вялікай рабоце, якую вядуць пагранічнікі на граніцах БССР. Гэта прамова неаднаразава праправаца ўхваленымі апалымесцімі ўсёга алаі. А імя пагранічнікаў, чыстаў іх каманднага сьладу і сімэй пагранічнікаў тав. Емельянаў перадаў Навіцельнаму Камітэту Комуністычнай Партыі большэвік Беларусі і Ураду БССР З'езду і Усёму беларускаму народу баяное пагранічнае прывітанне.

Спыніўшыся на гісторыі Беларусі, гераічнай барацьбе рабочых і сялян пад кіраўніцтвам партыі Леніна — Сталіна за стварэнне краіны свабоднай працы, краіны выспага заможнага і культурнага дзяцця, краіны перамогана сацыялізма, тав. Емельянаў сказаў:

— За гэту радзіму, за паласць і незалежнасць ле свашчэпных граніц можны з нас гэту адыць сваё жыццё.

З гольнасцю і раласцю пагранічнікі сёння дакладваюць гаспадару зямлі Беларусі Надзвычайнаму XII З'езду Соведаў аб поспехах у свай рабоце. Выхаваны на баяных неўміручых чысткіх традыцыях Фелікса Эдмундавіча Дзяржынскага, пагранічная ахова зацісла ў сваю баявую 16-гадовую гісторыю многа гераічных подвігаў. За 16 год пагранічная ахова выхавала ў сваіх ралдах многа сечы і т'ясч савраўных баяных гераюў, на палігах якіх выхоўваліся і выхоўваюцца малымі камандзірамі і малымі баіны-пагранічнікамі. Многія ітхны такіх гераюў валома ўсёй краіне. Многія пагранічнікі за выдатны аслугу ў гераізме і алазе ў ахове граніц узагароджаны вышэйшай узагародай — ордэнам СССР.

Далей тав. Емельянаў расказаў З'езду аб той вялікай палітыка-выхавачай і культурнай рабоце, якая праводзіцца ў часдах пагранічнай аховы. Асабліва ён адзначае ролю ў гэтай рабоце жолак камандзіраў і камандоўцаў. На ініцыятыве камандоўцаў-пагранічнікаў Беларусі разгарнулася перад X з'ездам ВЛКСМ саборніцтва на права існавання камандоўскай вяхты ў дні З'езда. Камандоўцы тэксана адміралі сваю ашчэпаўную ролю ў дні абмеркавання і прыняцця Сталінскай Канстытуцыі, калі яны палалі ініцыятыву арганізацыі саборніцтва на права існавання сталінскай вяхты ў дні Надзвычайнага XII З'езда Соведаў.

У сучасны момант паграхова раз-

гарула саборніцтва на права існавання вяхты «Імя Сталінскай Канстытуцыі».

Набытыя вамі вехы мы нясем у маючае пагранічнае дасельніцтва, каб зрабіць калгасы большэвіцкімі крэпасцамі, нехадступнымі для ворагаў. Калгаснікі, актыўна дапамагаюць нам у ахове дзяржавы і краіны. Разам з беларускімі народам мы гаварымся такімі калгаснікамі, як Шніцельскі, Паліўка, Чыбарат, Шуцьчык, Янкоўская і ітхнымі, узагароджанымі ордэнамі СССР за актыўную баявую дапамогу пагранічнікам у ахове граніц.

Фашызмы іракабесы распыляюць нажар райны, зацвоняю горады і сёлы рэспубліканскай Іспаніі крывёю жывых і дзяцей. Фашысты падаралі выкінуць та нам і памінуію яму, на буржуазна-ітэрыянаў Іудушкі-Троцкіна. Пролетарыяты баяны вырвалі, гусных ітэрыянаў і наймітаў фашызма Троцкі, Пятакоў, Ралек, Сакольнікаў, Серабравоў і ітхны гапльвацкі палай разлімай.

Няхай заравуць нас пош вельнасць, што яро эксплаатанці нікому не ўтасца адыць на шыю рабочых і сялян СССР.

Калі ўсё-ж вораг пасеме рушыць свае пошчымчы да нашых граніц — магутная, непераможная Чырвоная Армія на чале са сваім прывалым першым маршалам Саветскага Саюза тав. Варашылавым, пад кіраўніцтвам нашай партыі, вялікага Сталіна, а разам з ёю і ўсё шчытніцкіна ваяны сустроне ворага са шквалам свашчэпнай ітэрыянаў і твечу, агні і металам галмат, танкаў і самалётаў. І гэты бой будзе самым небеспечным для тых, хто яго пачаў.

Няхай жыць НК комуністычнай партыі большэвік і саветскі ўрад орданавосы Беларусі!

Няхай жыць новая Канстытуцыя орданавосы БССР!

Няхай жыць вялікая дружба народаў СССР!

Няхай жыць наша магутная, непераможная ролна Чырвоная Армія і ле правадыр — першы маршал Саветскага Саюза тав. Варашылаў!

Няхай жыць дзейнічаючая армія чыстаў-пагранічнікаў і сталінскі народ — генеральны камісар дзяржавы ітэрыянаў ітх тав. Емоў!

Няхай жыць Сталінская Канстытуцыя і ле геніяльны творца, правадыр ўсіх народаў вольнага Сталін!

СТАТУТ КАЛГАСНАЙ ЗАМОЖНАСЦІ

Роўна два гады таму наах другі Усебеларускі з'езд калгаснікаў-адукацкаў прыняў статут сельскагаспадарчай арцелі. Узброіўшыся сталінскім статутам і ўважылі вялікага Сталіна, калгаснікі сьладзюта дабілася за апошнія гады валазнейшых поспехаў. З кожным годам усё больш расце арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаванне калгасоў, расце ўраджайнасць, аможнасць калгаснікаў.

Ашчэпаўшы сталінскі статут сельскагаспадарчай арцелі ў калгасоў выраслі тысячы стахаўцаў і стахаўцавак, вырабілі гераі і гераіні калектыўнай працы. Многія з іх мелі гонар і ітэрасе быць у Кіраві на прыёме ў кіраўнікоў нашай партыі і Урада, мелі ітэрасе бачыць і нават гаварыць з любімым і дарагім прывалым народам таварышам Сталіным. За выдатны поспехі 73 дзеньна стахаўцаў сацыялістычнай сельскай гаспадаркі нашай рэспублікі ўзагароджаны ўрадам ордэнамі.

Сталінскі статут — гэта непарушны калгасны закон. Ён дацкам і поўнасьцю вытраван да разліцы ўнутрыкалгаснай дэмакратыі, да павышэння ў кожнага калгасніка і калгасніцы пачуцця адказнасці за калектыўную гаспадарку, за ахаванне грамадскай уласнасці, за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаванне калгаса. У сталеце на ўсёй дакладнасцю вызначаны правы і абавязкі арцелі, праўлення і старшыні калгаса.

Аднак, у нас у БССР ёсць палы рад фактаў грубага парушэння сталінскага статута сельскагаспадарчай арцелі. Ва многіх калгасоў ітэрыянаў воля гаспадарчай арцелі — агульны сход калгаснікаў.

Старшыня калгаса «Чырвоныя горы» Стараарожскага раёна, Баравіўскі без велама схода выключыў з калгаса калгасніц Сілаўскую Акуліну і Карпух Зою за тое, што іх мужы пайшлі на адыхоніцтва.

Старшыня калгаса «Перамога», Сілаўскага раёна, Буйбарочскі вельмі ролна сьладзюта агульным сходам калгаснікаў, а ўсё ітэрасе вырашае сам. Без велама схода гэты старшыня расхадзе калгаснае грошы на што толькі яму ўздумасца. За прадавы дзяржавы калгасніц хлаб Буйбарочскі куніў сабе вельнасць і ітхны грошы.

Старшыня некаторых калгасоў не толькі не арганізаваюць барацьбу з раскраўцам калгаснага дабра, але і самі ітхны раз дзуюць у калгасы куфар, распрадаючыся ітх змесцівам як свай уласнай маемасцю. Не вельнасць ітх у Беларусі і ашчэпаўні адміністрацыя і распрадаўца.

Усім аразумела, што такіх павольных старшыняў калгасоў не толькі не ўважыць актывінасць калгаснікаў, а наадварот, падаўляюць яе, і гэтым самым стваряюцца бескантрольнасць у калектыўнай гаспадарцы, стваряюцца самае сур'яночая гадба для падрыву работы калгаснага ворага.

Патрабна раз і назаўбедзі запомніць, што гаспадаром арцелі з'яўляецца агульны сход калгаснікаў. Праўленне і старшыня з'яўляюцца выканаўцамі волі калгаснікаў, выканаўцамі рашэнняў схода. Нікому не дазена права распрадаваць калгасны дабрам без велама агульнага схода калгаснікаў. Залача праўлення і старшыні — арганізаваць калгаснікаў і калгасніц на выкапанне рашэнняў агульнага схода.

Траба памтаць, што ворагі народу — ітэрыянаў, напдыма, правы ашчэпаўцы, фашызмы ітхны і дыверсантаў ўсёякі ітхныца разліваць калгасы — крэпасць нашай абароны. Для гэтага яны выкарыстоўваюць малейшае парушэнне сталінскага статута, выкарыстоўваюць малейшае аслабленне грамадскага кантролю ў калгасе.

Рабіць партыйныя і саветскія арганізацыі павіны як ніколі павясіць азраа рэвалюцыйную клясавую пільнасць. Траба пвэра памтаць, што «рэвалюцыйная пільнасць з'яўляецца той самай існасцю, якая асабліва неабходна цяпер большэвікам». Рашучым чынам траба весті барацьбу з малейшымі парушэннямі сталінскага статута, арганізацыю сацыялістычна саборніцтва на барацьбу за сталінскі ўрадаў, на барацьбу за ліквіднасьцю выніку ітхоніцтва.

У сталіны нашай орданавосы рэспублікі — Менску асласе азраа гістарычны для беларускага народу Вялікага XII Усебеларускі З'езд Соведаў. З'езд абмеркавае, а потым зацвердыць Канстытуцыю Беларускай Саветскай Сацыялістычнай Рэспублікі. Праз сваіх дзеньных людзей — дэлегатаў З'езда народы Саветскай Беларусі ітх і ітхны раз драматэручы сваю аданасць ленінска-сталінскай партыі, вялікаму праўдывору і другу народу — таварышу Сталіну, зманістручы сваю гатоўнасць кожную мінуту выступіць на абарону саветскіх граніц.

У дні З'езда кожны калгас, кожны калгаснік і калгасніца павіны ітхны больш павясіць сваю прадукцыйнасць працы з тым, каб на аснове сталінскага статута ітхны вольна ітхны наперад да нова перамог калгаснай заможнасці.

3 ПРАМОВЫ САКРАТАРА ЦК ЛКСМБ ТАВАРЫША АҮГУСТАЙЦІСА

Надзвычайны XII З'езд Соведаў орданавосы Беларускай Саветскай Сацыялістычнай Рэспублікі ад імя ўсёго беларускага народу ў дзень 16-годдзя свайго пагранічнай аховы вітае Вас, пільных партэіўцаў ітхны палай вялікай радзімы.

Пад кіраўніцтвам вялікай партыі Леніна — Сталіна, выхаваны на баяных традыцыях ВЛКСМ — АЛКСМ — ІЛКСМ і ітхны чыстка Фелікса Эдмундавіча Дзяржынскага, зборныя творцы Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна, ашчэпаўшы ваянымі мастацтвам, Вы безупыначна ітэрасе вяхту на ахове граніц нашай палой радзімы, за рокавіт і ітэрасе кожна алацэ сваё жыццё дзесяткі тысяч ашчэпаўных сыноў нашага народу.

У лютай барацьбе з ворагамі рэвалюцыйна-пагранічнай аховы пільнасць нямала афяр. У дзень 16-годдзя паграховаў беларускі народ сьладзюта сваю галоўную перамогу паміжю гераюў-пагранічнікаў, якія аддалі сваё жыццё за рокавіт сацыялістычнаму будаўніцтву, за справу сацыялізма. Справа і ітхны ітхны будуюць жыць у сэрцы кожнага саветскага грамадзяніна. Як самыя дарагія традыцыі захоўвае іх беларускі народ.

За гэты 16 год у гісторыю пагранічнай аховы ўважана многа выдатных баяных подвігаў самааданасці і гераізма.

праваўлены Вамі ў барацьбе з ворагамі народу за пераўтварэнне савецкіх граніц.

Стахаўцаўкі 1936 год даў многа гераюў, савраўных саветскіх патрыятаў, слава якіх набыта іх мужнасцю, храбрасцю і гераізмам.

Мы гаварымся Вашымі гераічнымі дэацыямі, Вашым поспехам у баявой, палітычнай падрывоўцы і Вашым культурным ростам.

Пагранічная ахова з'яўляецца баявой шчытай комуністычнага выхавання. Яна шчытай вырочвае тысячы палітычна свядомых і культурных будаўнікоў сацыялізма.

Пільная ахова граніц і сваіх актыўным ітэрасам у дзелам у гаспадарчай палітычнай і культурнай рабоце ў партэіўцы калгасоў і сельскіх саветах Вы дастойна заслужылі павалу і любоў а боку беларускага народу.

Прамае Канстытуцыю Саветскай Беларусі, для беларускага народу гэта самая вялікая, самая раласная палеза на ўсёй ітхны гісторыі, бо ў Канстытуцыі зацвоня ашчэпаўнае права на радаснае, шчаслівае і культурнае жыццё.

Беларускі народ, разам з народам Вялікага Саветскага Саюза, будзе берачы Сталінскую Канстытуцыю СССР і Канстытуцыю Беларускай ССР як ашчэпаўнока і будзе пераможна абараняць іх.

Таварышы пагранічнікі! Вы добра ведаеце, што фашызм паствяў у паралак дна — барацьбу за новы паралак свету. Нашы перамогі выкаляюць ашчэпаўнае наванасць фашызма к нам. Германскія фашысты, у саюзе з японскімі імперыялістамі, палыва рыхтуць ваюну супроць СССР. У гэтай падрывоўцы фашызм знайшоў сабе агентуру — прарэных рэстаўратараў капіталізма — Пятакова, Ралэка, Сакольнікава, Серабракова і ітхных забойцаў, на чале з Іудушкай-Троцкім. Іх агентура з-за кардона неаднаразава прабалала прыкнупіць праз граніцы саветскай краіны для ітхнаў, ітэрыянаў і тэроу супроць лепшых людзей нашай радзімы — правадчыроў партыі і дзяржавы.

Служба на граніцы патрабуе вострага слуху, зоркага вока, гатоўнасці і рашчэпаўнасці кожную мінуту ітхныць у бараць-

Літвенская калекцыянарыя мінскіх ЛРТ-БЕЛ-42

СТАЛІНСКІ СТАТУТ СЕЛЬГАСАРЦЕЛІ — НЕПАРУШНЫ ЗАКОН КАЛГАСНАГА ЖЫЦЦЯ

НА АСНОВЕ СТАЛІНСКАГА СТАТУТА

Мне вельмі часта ўспамінаюцца неаб'ёмныя дні работы II Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў. Я меў вялікі гонар і шчасце быць дэлегатам гэтага гістарычнага з'езда, які пры непасрэдным удзеле і кіраўніцтве любімага прарадыра народаў таварыша Сталіна вырашаў і прымаў статут сельгасгаспадарчай арцелі. Мне ўспрытна давялося тады бачыць і чуць нашга роднага і любімага таварыша Сталіна.

Сталінскі статут сельгасгаспадарчай арцелі ўсе калгаснікі сустралі з вялікай радасцю, бо статут вельмі добра спалучае грамадскія інтарэсы калгаса з асабістымі інтарэсамі калгаснікаў. Калгаснікі ўбачылі сабе гаспадарамі свайго калгаса. Сталінскі статут узяў актыўнасць калгаснікаў, іх зацікаўленасць да калгаснай працы.

На з'ездзе, на якім прымаў статут свайго арцелі, на аснове прыкладнага статута, прысутнічалі ўсе калгаснікі і калгасніцы. Кожны прымаў актыўны ўдзел у вырашэнні пытанняў, звязаных з барацьбой за большы ўраджай, за моцнае і культурнае жыццё калгаснікаў. Наш калгас «Чырвоны сад» стаў быстра расці і развівацца.

Але ўсё так гадзіна без барацьбы не ішла. Калгас спачатку аказаўся ў вельмі прывіліжывым становішчы. Дзейнічалі каласныя ворагі, якія імкнуліся разбурыць калгасную гаспадарку. Наўмысна былі забягананы ўчот, падрыўныя працоўныя дысцыпліны. Каласны вораг праводзіў сваю работу галоўным чынам у тым напрамку, каб парушыць сталінскі статут.

Мы павялі рахуночку барацьбы ў усімі, хто зраўняў работу і граў па руку класавому ворагу. Рахуночка змагаліся са ўсімамі спробамі парушэння сталінскага статута сельгасарцелі. Гэта дало нам магчымасць узяць працоўныя дысцыпліны і калгасныя законы ў якасці.

Узброеным сталінскім статутам, наш калгас за гэтыя гады ўзбагаціўся новымі сельгасгаспадарчымі машынамі. Ёсць поўнаватна матарыя «ВД-34», Ільіотраналка Антонова, аўтамашына, 6 севалак, 6 касілак, 2 электратрактары і інш. За калгасам амацавана ў беспалатнае карыстанне 1009 гектараў зямлі. Выраслі фермы. У пачатку 1935 года ў нас было 142 галавы буйнай рагатай жывёлы, а зараз — 250 галаў, на свінгадоўчай ферме налічваецца 57 галаў і аўпадоўчай — 67 галаў. План развіцця жывёлагадоўлі і павышэння яе прадукцыйнасці калгас выкараў.

У 1936 годзе, не гледзячы на неспры-

ячынні кліматычныя ўмовы, знілі падарожныя ўраджай, і нашы калгаснікі атрымалі на працягу года на 2,3 кілаграма збожжа. У 1937 годзе мы змагліся за 5 кілаграм збожжа на кожны працадзень калгасніка. Усе калгаснікі маюць па карове, маладняк, свіней, хатнюю птушку.

Усе калгаснікі нашай арцелі сталі сапраўды заможнымі. Былі беднякі — браты Раманавы Абрам і Міхал атрымалі за сваю працу ў 1936 годзе больш 300 цэнтнераў зернявых культур і 900 цэнтнераў бульбы, апрача грошай і гародніны.

Ва ўсіх хатах нашых калгаснікаў гарміць электрычнасць. Усе выпісваюць і чытаюць газеты. Расце культурнасць калгаснікаў і калгасніц, у кожнага ў хатне зародзіла чыста і ўтульна, усё цікавіцца газетай і кнігай.

Выраслі станаўдзі, якія высока паважаюць прадукцыйнасць працы — аснову нашага багацця. Усім вядома машыніст Ільіотраналнай машыны Антонова тав. Шаўка Кандрат у мінулым годзе даваў даеную выпрацоўку да 9 цэнтнераў Ільіотраналка. Станаўдзі Ільіу Кавалёва Дар'я, Беларуска, Пучкова, Швейка Ільіаўскага атрымалі высокі ўраджай Ільіотраналка.

Надзята мы працадзі, якія выконваюць у нас статут сельгасгаспадарчай арцелі. Гэта праверка паказала, наколькі выраслі калгаснікі. На з'ездзе, які быў прысвечан пакрытоўцы да сустрачкі другой гадавіны са дня другога Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў, асабіста можна было гэта бачыць. Няўхільнае ажыццяўленне сталінскага статута павялі калгасную дэмакратыю, узяло аўтарытэт агульнага калгаснага з'езда.

Асабліва вырасла актыўнасць калгаснікаў і калгасніц і павысілася іх зацікаўленасць справай арцелі ў выніку вылучэння дэлегата таварыша Сталіна і новай Сталінскай Канстытуцыі, Сталінскай Канстытуцыі і сталінскага статута сельгасгаспадарчай арцелі ўзброілі калгаснікаў на барацьбу за далейшае ўмацаванне калгаса, за высокі ўраджай, за моцнае і культурнае жыццё.

Усе калгаснікі ад усёй душы даюць вялікаму прарадыру народаў роднаму таварышу Сталіну за Канстытуцыю, за статут шчаслівага калгаснага жыцця.

МАКСІМЕННА Кузьма — дэлегат II Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў, старшыня калгаса «Чырвоны сад», Аршанскага раёна.

НА ГРАІЦЫ З КАПІТАЛІСТЫЧНЫМ ЗАХАДАМ

Невядома чым вызначае граніцу паміж друма светамі. Там, па той бок рэкі — свет фашызма, свет жабрацтва, нястачі і цемры для бязпраўнага і прыгнётаванага селяніна. Тут, па гэты бок рэкі — свет сацыялізма, свет заможнага і культурнага жыцця калгаснікаў. Тут, сапраўды сталінскім соннам, калгаснае саланства, на аснове сталінскага статута, будзе свай заможнае і культурнае жыццё.

Гэта жыццё можна бачыць у кожным папарацічным калгасе, у кожнай калгаснай сям'і. Узяць, напрыклад, сельгасгаспадарчую арцелю «Чырвоны памежнік». Жыгальскага раёна. Вяземныя прасторы калгаснага масіву лічыцца ўжо ўжо граніца на некалькі кілометраў. Летам тут кіліць дрэвіна і ўлітарта праца калгаснікаў. Яны ідуць і да поўня вецера раздольна асцяжні, багатыя неспі калгаснікі пра раздзяленне і шчаслівае жыццё.

Працоўны добраўмушлена на зямлі, атрымалі ад звышзвыш у беспалатна і на вельмі карысна, калгаснікі і гэта ў год павышэння ўраджайнасці калгаснага і гэтым самым павышэннем вагу свайго працядка, палішаюць свай добрабыт.

1936 станаўдзі год зрабіў жыццё калгаснікаў яшчэ больш багатым, яшчэ больш радзімым і шчаслівым. Сабраўшы ў сярэднім 75 пудоў з гектара зернявых культур, калгаснікі забавілі сабе хлебам. Аднаго толькі жыта прышлося на працягу года больш двух кілаграмаў, ды поўкілограма пшаніцы, а ўсяго збожжа налі трох кілаграмаў. Апрача таго калгаснікі атрымалі на працягу года на 7 кілаграмаў бульбы.

Калгасныя сям'і, якія выпрацавалі па 800—900 працадзень, атрымалі па 130—150 пудоў зямлі і па 350—400 пудоў бульбы. Такіх сям'яў у калгасе дзесяці. Усё сям'я калгасніка Кавалёва Андрэя, 60-гадовы стары са свай жонкай і сям'яй выпрацавалі за год 945 працадзень. Атрымалі з калгаса хлеба і бульбы ім не толькі хопіць дастаць сабе і свай жывёле, але і быць што прадаць на калгаснай рынку. У Кавалёва быў 2 каровы, 2 свінаматы, 3 павіткі і 5 авчак. На 2 каровы і па 2—3 свінаматы маюць усе 60 проц. калгасніц дзярвы. Больш таго, асобныя калгасныя сям'і, як Буланові Ефім, Штур Мацвей і інш. абавязалі трыма каровамі, што прадукцыйнасць сталінскім статутам для палескіх раёнаў Савецкай Беларусі.

Калгаснікі сельгасгаспадарчай арцелі «Чырвоны памежнік» жыюць не толькі заможна, але і культурна. У хатах можна ўбачыць многа новага і паражанні з тым, што было да рэвалюцыі.

Перш за ўсё, што кідаецца ў вочы — гэта чыста засланыя лодкі, новыя каласі і неадступны Ільіотраналка і прыгнётаванага селяніна. Раней селяне вымачалі час днём на сонцу, а вочу па п'яну. Зараз жа ў 80 проц. калгаснікаў хат ніспя наслонены гадзінікі. Ва многіх хатах можна ўбачыць і гардеробы. У іх хаваюцца новае адзенне, абутак, паляў, каштоўныя шпідзі, хромавыя машыны, боты і інш.

Усё гэта для жыхароў развожончай палескай вёскі Вільча было чымсьці даражым і неадступным. Ільіотраналка адвене фабрычнага вырабу носіць усе ад малага да старога. Рады шаўковыя і паражанні тэлі не з'яўляюцца ўжо раскошай для калгаснай моладі. Рады хто з калгасніц дзвучат на нас араз модных шаўковых слянін або блуз.

Удзельніца Кавалёва Ганна мае дзве дачкі — Сарофіну і Мар'ю. Абодве яны маюць добрыя зямлі палю, хромавыя чаранкі, галошы, модныя шаўковыя ўбранні. Два сыны гэтай-жа Удзельніцы — Коля і Яна — таксама маюць добраўмушленае адзенне і абутак. Кавалёва Ганна глядзіць араз па сваіх дачках і не парадзіцца імі. Яна добра ведае, якое-б было яе жыццё пры царскай улада, калі-б не Кастрычніцкая рэвалюцыя, калі-б не калгасны лад, які на аснове сталінскага статута ўсё больш і больш умацоўваецца, палішаючы жыццё калгаснікаў. Ведаюць аб гэтым і ўсе калгаснікі.

Усё чаму яны п'юць пачуцця бязмежнай любі і адданасці да свай сацыялістычнай радзімы. Сарод іх німае асьцяжні хадзіць, якія прыяні сабе надзейныя памочнікамі сваіх паграцінікаў у аснове савецкай граніцы. Калгаснікі гонарды гонар Штурма Сяміама, які за добрую дапамогу паграцінікам у атрыманні пшаніцы і аўпадоўскага ўзагарэжана грамадзі ЦК ВССР і Ільіотраналкай.

Восеа і культура прарадыр калгаснай свай волны ад работы час. У калгасе ёсць свай драматычны тэатр, часта ставіць спектаклі. Арганізаван і харавы грукот. Калгасныя дзвучаты і малады хлопцы займаюцца фізкультурай.

Калгаснікі з вялікай цікавасцю дзвучаць да мастацкага слова. На вечарах абіраюцца па хатах і калектывы чытаюць мастацкую літаратуру. Асабліва цікавасць прад'яўляю калгаснікі да кніжкі п'сьменніка Шапавалова «Большыя і траліны». Асобныя героі гэтага твору ўзды і атрымалі поўнага разліку па працядку. Збожжа на малачана. Машыны ставяць па 4—5 дзён без нагрукі. Старшыня і прарадыр калгаса не паклапаціліся своечасна закончыць маладзю і прыступіць да поўнага размеркавання калгаснікаў.

Так жыюць і працуюць калгаснікі на граніцы з капіталістычным светам.

Р. ФРАЛЮ,

УЛІЧВАЦЬ БЫТАВЫ Я ЗАПАТРАБАВАННІ КАЛГАСНІКАЎ

«Мы не маем права не лічыцца з асабістымі, бытавымі інтарэсамі калгаснікаў. Без гэтага немагчыма ўмацаваць калгас. Спаўночы асабістых інтарэсаў калгаснікаў з грамадскімі інтарэсамі калгаса — вось дзе ключ умовавання калгаса».

Так вучыў прарадыр усіх працоўных таварыш Сталін калгаснікаў-перадвікоў, дэлегатаў II Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў, кіраваў калгасным жыццём, вёсці іх за сабой і маваць калгасны лад.

Указанні таварыша Сталіна былі паказаннем і аснову прыкладнага статута сельгасарцелі, прынятага з'ездам.

У калгасе вельмі важным пытаннем з'яўляецца скарачэнне грамадскіх копей для асабістых патраб калгаснікаў. У статуте сельгасарцелі прадугаджана, што прарадыр арцелі ў выпадку неабходнасці вылучае некалькі копей для абслугоўвання асабістых патраб калгаснікаў. Для наезді ў большыну, за дрывамі, у млын копей прадстаўляецца дрывова, у іных выпадках — за грошамі.

Аднак, ёсць яшчэ пасебныя кіраўнікі калгасаў, якія забываюць сталінскія ўказанні і парушаюць статут сельгасарцелі.

Восе перад намі некалькі пісем калгаснікаў з розных раёнаў ВССР. Калгаснікі Фурмак Піхан з калгаса «Чырвоны Кастрычнік», Кельскага раёна, піша, што ў яго пажка захараваў жонка. Неабходна вярнуць тэрмінова вёсці ў большыну. Фурмак звяртаецца да брыгадзіра Кручоў Валіа з просьбай хань каця. Брыгадзір груба адказвае: «Яка пібе ў калгасе копей няма і не будзе».

Не выконваюць сваіх уласных пастаноў

Праўленне калгаса «Новая зара», Пудзкоўскага сельсавета, Грэскага раёна, пастанавіла да 15 снежня 1936 года закончыць усе абмат збожжа. Але праўленне да чае з старшынёй калгаса Пераўда А. не выкараў свай маставой.

На сёнешні дзень яшчэ калгаснікі не атрымалі поўнага разліку па працядку. Збожжа на малачана. Машыны ставяць па 4—5 дзён без нагрукі. Старшыня і прарадыр калгаса не паклапаціліся своечасна закончыць маладзю і прыступіць да поўнага размеркавання калгаснікаў.

СІНЯКОВІЧ.

Абураны калгаснікі ідзе да старшынё прарадыня Копача Аляксандра, але і тут ён атрымлівае такі-ж грубы адказ. Калгаснікі ні з чым ішчыю да хворай жонкі.

У калгасіна Пачэнка Івана з калгаса «Рачыцкая праўда», Капуцінскага сельсавета, Рачыцкага раёна, захараў 12-гадовы сын. Падлетку з кожным днём станавілася ўсё горш. Пачэнка параніў адрэзаў сына ў большыну. Ён ідзе да старшынё калгаса Рыбака і просіць даць яму каця. Старшыня замест камаці вылучае каця на калгасніка з грубай ланкай. Пачэнка вымушан напіць каця ў аднаасобіка, каб адрэзаў сына.

Аналагічны факт меў месца ў калгасе «Новая Була», Асавецкага сельсавета, Пётрыкаўскага раёна. У калгасіна Аналі Нікалаевы захараваў дзіця. Усім натуральна, што перш за ўсё яна звярнулася да старшынё калгаса Кашчэва. Аналі прасіла каця, каб адрэзаў дзіця ў большыну. Кашчэві каця не даў.

Вышэйпазаныя пісьмы калгаснікаў з'яўляюцца цяжкімі абвінавачаннем супраць тых старшынё калгасаў, якія забываюць указанні вялікага друга калгаснікаў таварыша Сталіна аб чужых і ўважлівых адносінах да чалавека.

Гэтыя гора-кіраўнікі пры сваіх узаемаадносінах з калгаснікамі ўжываюць металы грубага камандвання і адміністрацыя, металы, не без асуджання партый. Яны забываюць, што статут сельгасарцелі з'яўляецца непарушным законам, абавязковым для кожнага калгасніка і для старшынё калгаса ў першую чаргу.

І. ЗОРЫН.

Незаконна выключылі з калгаса

Праўленне калгаса «Троі рашаючы», Кавалёўскага сельсавета, Барыўскага раёна выключыла з сельгасарцелі калгасніка Кірыленка Апанаса без ведама агульнага схода калгаснікаў.

Старшыня гэтага калгаса Хамікоў не прытрымліваецца ніякіх законаў, ён штрафуе калгасніка па свайму погляду, зусім беспалатна.

Працэдзі заініцыяваў у кніжкі калгаснікаў адзі раз у месца. Гэтым самым выключэнне неадважлівае многіх калгаснікаў.

БЕХАЛЕУСКІ.

Груба парушаюць статут сельгасарцелі

У ліпені месцы 1935 года ў вёсцы Пудзкоўскага сельсавета, Грэскага раёна, пастанавіла да 15 снежня 1936 года закончыць усе абмат збожжа. Але праўленне да чае з старшынёй калгаса Пераўда А. не выкараў свай маставой.

На сёнешні дзень яшчэ калгаснікі не атрымалі поўнага разліку па працядку. Збожжа на малачана. Машыны ставяць па 4—5 дзён без нагрукі. Старшыня і прарадыр калгаса не паклапаціліся своечасна закончыць маладзю і прыступіць да поўнага размеркавання калгаснікаў.

Так жыюць і працуюць калгаснікі на граніцы з капіталістычным светам.

Р. ФРАЛЮ,

Змагаемся за высокі ўраджай

Лозунг таварыша Сталіна «зрабіць усе калгасі большымі і ўсіх калгаснікаў заможнымі» жыць ў сэрцы кожнага калгасніка і калгасніцы. Кожны з нас імбіраецца, каб на аснове сталінскага статута сельгасарцелі хутчэй выкараў лозунг наша любімага прарадыра.

Мы араз моцна працуем над павышэннем ураджайнасці. Да воснявой сабкі мы пачалі рыхтавацца яшчэ з восні. Ні алаго метра зямлі пад яравыя ў нас не аставае не ўжораным на зямліва.

Нашы калгаснікі не замкнуліся ў свай кругу, яны вучацца на вопыце перадавых калгасаў як трэба атрымліваць высокі ўраджай. Іх толькі была надрукавана адова калгаснікаў сельгасгаспадарчай арцелі «Чырвоны партызан». Мяскага раёна аб сабарніцтве за высокі ўраджай, мы скаікалі агульны сход калгаснікаў і дэтална абмеркавалі готу адова. Калгаснікі завілі:

— Мы ад калгаса «Чырвоны партызан» не адстаем!

За словамі пасладала справа. Неаўнае зашыпана і ачышчана поўнасцю. Но прарадыра на ўжокасці і добра захавана ад Псавама.

У павышэнні ўраджая вялікае значэнне мае ўгнаенне. Аднаго толькі гноў ў нас вывезена 200 тон, торфу — 300 тон. Торф закладзены ў кампосныя кучы. Сабрана 5 тон погелу і вывезена 25 тон мінеральнага ўгнаення. Загэтоўку і вывазку ўгнаення не спыням.

Вялікую ўвагу мы аддасць пакрытоўцы каця да вясны. Догляд копей даручылі лепшым людзям калгаса. Кош ў нас знаходзіцца ў добрым стане.

Дружнай працай усіх калгаснікаў і калгасніц мы выступім на сабю добра падрыхтаванымі з тым, каб атрымаць высокі ўраджай, каб хутчэй выкараў указанне прарадыра таварыша Сталіна аб штогоднай вытворчасці 7—8 мільярдў пудоў зямлі.

Е. І. ЦІЛІКА, — аднаасносец, старшыня калгаса «Чырвоны гай», Рагачоўскага раёна.

К. Ф. БЕНЕК

ДАБ'ЕМСЯ НОВЫХ ПЕРАМОГ

Два гады таму назад у Маскве II Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў прыняў новы статут сельгасгаспадарчай арцелі. Гэты статут вырашаў і прымаў пры непасрэдным удзеле і кіраўніцтве нашы калгаснікі і калгасніцы. Сталінскі статут сельгасгаспадарчай арцелі назваў новы статут — сталінскім статутам калгаснага жыцця.

Працуючы на аснове сталінскага статута, дзесяткі тысяч калгасаў за праішоўшыя два гады вынілі з адсталых і перадавых. Няўхільнае ажыццяўленне сталінскага статута сельгасгаспадарчай арцелі забавіла расквіт сацыялістычнай сельскай гаспадаркі і рост заможнасці і культурнасці калгаснага селяніна.

Там-ж, 17 лютага 1935 года, Усеазаўнага з'езда калгаснікаў-ударнікаў вынес пастанову аб арганізацыі ў 1937 годзе Усеазаўнага сельгасгаспадарчай выстаўкі для папулярызаванні найбольш каштоўных дасягненняў сацыялістычнай сельскай гаспадаркі. Гэта пастанова, таксама як і статут сельгасгаспадарчай арцелі, была ўхвалена ЦК ВКП(б) і СНБ СССР.

За два гады работы на аснове сталінскага статута ў калгасе выраслі новыя людзі — сталінскія піомцы. У выніку першага года работы на аснове новага статута калгасам Савецкай Беларусі дабілі выдатных поспехаў, за якія 73 лепшых станаўдзі сельскай гаспадаркі ўрады Савеза ССР ўзнагароджаны ордэнам.

Широка вядомы ўсёй грамадскі ВССР старшыня калгаса «Чырвоны партызан» Сяргей Вейна (Менскі раён). Ён атрымаў ордэн Працоўнага чырвонага сцяга за выдатны ўраджай зернявых культур. Як сапраўды большы і дабіўся ў 1936 годзе на сваіх поспехах і дабіўся ў 1936 годзе ў сярэднім на калгасе па 103 пунзі зямлі ў гектара, а па аўсу з 60 га — па 23 цэнт, і па ячменю з 30 га — па 20 цэнт. За гэтыя поспехі вясак зацверджан Вы-

ставачым камітэтам ВССР кандыдатам у акадэмію Усеазаўнага сельгасгаспадарчай выстаўкі.

На 1937 год калгас «Чырвоны партызан» узяў на сябе абавязанства — дабіцца яшчэ большага ўраджая і выкараў на сацыялістычнае сабарніцтва ўсе калгасі і калгасніцы ВССР. Яна ніякіх сумненняў, што і абавязанства, узятыя на 1937 год, будуць калгаснікамі гэтай арцелі з гонарам выкараў.

Знатны брыгадзір калгаса імя Леніна, Гарадоўскага раёна, Знакаў Іосіф, ўзнагароджаны ў 1935 годзе ордэнам «Знак почёта», і ў 1936 г. дабіўся выдатных вынікаў, з 3 гектараў т. Знакаў сабраў па 29 цэнт. ячменю. Брыгада Вякава з'яўляецца кандыдатам у акадэмію Усеазаўнай выстаўкі. Дасягненні гэтай брыгады асяяныя на сумленнай працы калгаснікаў, на дакладным выкананні сталінскага статута сельгасарцелі.

Машыніст матарыя «МК-1100» Хойніцкай МТС Сяіры Кандрат ўзнагароджан у 1935 годзе ордэнам «Знак почёта» за намалот 850 тон зямлі за сезон. У 1936 годзе т. Сяіры намалотзі 1.500 тон зямлі, заняўшы першэ месца ў ВССР па прадукцыйнасці працы па маладзю. Ён з гонарам выкараў данае таварышу Сталіну абіяванне.

Зусім заслужана Кандрат Ефімавіч зацверджан Выстаўкама ВССР кандыдатам у акадэмію Усеазаўнай сельгасгаспадарчай выстаўкі. Ва ўсіх калгасах, дзе працуе т. Сяіры, ён растлумачае значэнне поўнага ажыццяўлення сталінскага статута сельгасарцелі і дапамагае ў паліпшэнні арганізацыі працы калгаснікаў.

Гэцін Аляксей, старшы комах калгаса імя Молатава, Капыльскага раёна, ўзнагароджаны ў 1935 годзе ордэнам Леніна. Ён дзе ўзроны прыклад выканання калгаснага статута аб абразанні каця, які мае

Сям'я станаўдзі. Калгаснік сельгасгаспадарчай арцелі «Пролетарый», Хойніцкага раёна, Таміпка Фядос Прохаравіч за добрую работу ў калгасе атрымаў у 1936 годзе прэмію. Яго сын Андрэй за добрую работу прымраван касцамі і грашма, дачка Асяніа — лепшая дэпладчыца цялят на калгаснай ферме, а 17-гадовая Ольга якая выконвае норму на 200 проц. Старшыня сын Фядоса—Даніл, пайшоўшы ў ЗДЫМКУ: сям'я калгасніка Таміпка за выучэннем Сталінскай Канстытуцыі Савеза ССР.

вядарнейшае значэнне ў сельскай гаспадарцы і ў абароне краіны.

У 1936 годзе т. Гейн вырастаў ад 14 копенатаў да 14 жарбят. Ён таксама падышо да Усеазаўнага выстаўку.

Сяірака свінгадоўчай таварыш фермы калгаса «1 мая», Кастрычніцкага раёна, Бабова Ульяна ўзнагароджана ордэнам «Знак почёта». Яна пазвала прыклад ажыццяўлення сталінскага статута ў галіне барацьбы за высокую прадукцыйнасць свінгадоўцаў, за высокі даход на працядку калгаснікаў. Яна дабілася ў 1936 годзе ад 6 свінаматы і сярэднім па 20 параст, пры жывой вазе кожнага пры ад'еме ў 16 кір. Ад кожнай свінмаці атрымана масарадзкіх па 64 пунзі.

Широка вядомы ўсёй грамадскі ВССР ордэнаносца Ражкоў Сяргей — машыніст

